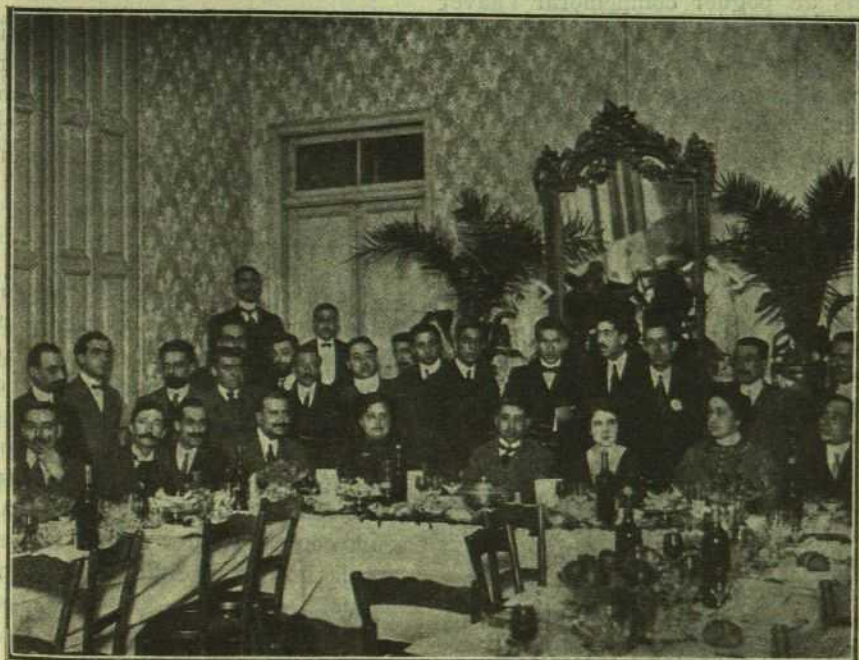

Número dedicat al Círcol de Sans

La festa de la nostra Biblioteca

Comensals que assistiren al banquet, en el Mundial Palace

Número extraordinari 25 cts.

El Banquet de De Tots Colors

La festa

Com ja anunciavem en el número passat, per manca d'espai no poguérem aleshores ocuparnos del Banquet y ho tenim de fer avui, encare que no amb tanta oportunitat com aleshores.

La festa tingué lloc en els salons del Mundial Palace y fou agradable, alegre y franca com era d'esperar.

Tots amics, tots entusiastes, tots satisfets de poguer commemorar l'haver publicat 100 obres de teatre en català, forsosament la més viva germanor devia regnar entre els comensals, com aixís va esser.

Y amb l'alegría pujanta dels banquets, transcorregueren unes hores agradables que han deixat a tots els concurrents el més grat recort.

La concorrencia

No citarem pas are, d'un a un, tots els comensals, bastarà amb dir, que la presidència de la taula fou conferida a les distingides dames que amb sa presencia vingueren a donar més relleu a la Festa y que ensà y enllà, a lo llarc de la taula posada en forma de U, prengueren seient quasi tots els Redactors DE TOTS COLORS, gran nombre d'aficionats, subscriptors, joves poetes y escriptors.

Abans d'asseurens va esser treta una fotografia qu'avui reproduim y que fou publicada l'endemà en les pàgines de *La Tribuna*, deferencia que agram coralment al estimat confrare.

Els brindis

No n hi va haver. El nostre director va dir tan sols que no era partidari de discursos. Va donar les mercès als concurrents y feu vots pera la prosperitat de la Revista, que si avui commemorava el tenir cent obres publicades era d'esperar que més endavant podria commemorarne el doble o el triple.

El sorteig

Acabades les postres la distingida esposa de nostre company Matamoros y la del suscriptor Sr. Gonzalez, van treure de l'urna dos números pera procedir al sorteig de les colleccions. Foren premiats els tiquets número 22 y 51.

De sobre taula

Servit el café y abans d'aixecarnos de taula, a petició dels concurrents, se van llegir per nostre estimat company Guardiola, uns versos humoristics dedicats a la Festa que foren rebuts amb grans rialles. Així mateix nostre company Matamoros en sa qualitat de Secretari de Redacció va justificar l'ausencia d'alguns companys y va recitar una sonora poesia que fou acullida amb aplaudiments.

Una improvisació

Acte seguit, també a petició dels concurrents foren invitats a recitar els directors d'elencs qu'assistien a la Festa.

Va esser aquesta una estona deliciosa.

En Baduell, en Boquet, en Drets y en Perbellini, recitaren lo que recordaven d'obres per ells representades. No cal que judiquem ara als distingits companys, car en altres ocasions ho hem fet més oportunament, sols ens cal dir, que tots foren sincerament aplaudits y que ens proporcionaren una estona agradableíssima als que ls escoltarem.

Finalment nostre company de Redacció, l'amic Llurba, va dir que s'aixecava a recitar en representació dels aficionats d'antany, que avui, com ell, han deixat

el teatre pera dedicarse a altres quefers. En Llurba va guanyarse també, malgrat y la seva modestia, una forta ovació.

Final

Pera acabar aquestes ratlles sols ens resta dir que a dos quarts d'una de la matinada ens aixecavem amb recansa d'aquella taula ont havíem passat una estona esquisida y qual recort serà inesborrable.

La Societat Circol de Sans

Aquesta societat está situada al carrer de Galileo 9. Compte amb un local hermosíssim, el mes gran sens dubte de tots els coneguts en Societats recreatives de Catalunya. Compte amb un gran saló per tresillo, departament a proposit per quatre billars, gran y lujosa sala restaurant y una amplíssima sala de café, a través de la qual s'ovira un deliciós jardí. Aquestes dependencies ocupen la planta baixa. En el pis formant carreró s'hi troba la sala de Junes, saló de Secretaria y local a proposit pera la Guardarropia. Per l'escala principal tota ella de marmol, amb una graderia a cada banda, se va cap al ric saló de descans en quin obrint unes riques vidrieres s'arriba al local teatre, riquíssim y elegant colisseo que conmuu a tot qui'l veu per primera vegada. Està format per platea y dos pisos y la seva cabuda es de 1500 persones. Totes les dependencies es troben il·luminades per gran devessall de llums elèctrics y gas, y la sala teatre, quant en grans solemnitats s'encenen les 1200 bombetes elèctriques y els 900 mecheros de gas que hi han, un se fa

l'efecte de que's troba en mitg d'un diamant. En aquesta Societat quin fi es el de donar als Socis y ses families esbarjo y divertiment, celebra tots els anys esplèndits balls de Carnaval y en la diada de Festa Major hi acudeixen entusiastes jovincels d'arreu de Catalunya.

En representacions de teatre, forsa també s'ha lluit aquesta entitat, per la seva escena hi ha passat lo mes gran y artistic de nostre terra, donant preferencia a obres catalanes y això ha fet que hi hagin treballat les eminents actrius Marguerida Xirgu, Emilia Baró y Maria Morera per llargues temporades, representanshi totes les obres modernes de autors catalans y lo que es mes d'aplaudir que totes elles s'han vist concorregudíssimes, proba certa del bon gust que pel teatre sent aquesta popular barriada. A mes de les obres catalanes s'hi han representat moltes de *Zarzuela Gran*, y a més s'hi han fet belles representacions d'Opera, entre elles «La Favorita» pel tenor Lázaro, y com lo mes notable's representà pel tenor Lluís Iribarne la gran opera de Wagner «Lohen-

grin» quina representació presentada amb grandiosa propietat y amb nombrosos y notables professors d'orquestra, feu que obtingués tot el caracter d'un gran aconeteixement. Hi han treballat també els eminents actors Ricard Calvo, Marian Larra, Lluís Mir y les tiples Baillo, Martí y Villar.

Componen actualment aquesta Societat 600 socis y es formada la Junta Directiva pel president don Manel Baviera; vis-president don Francisco Vial Solsona; Secretari don Jaume Pujol y per don Raymond Colominas, Esteve Barangé, Antoni Piera y Jané Baudili Marimón, Antoni Piera y Solanas y Josep Badia.

En sa última Festa Major hi actuà una comissió de beneficència composta per son president don Bartomeu Pi y els senyors don Mariano Pascuet; don Josep Guarro; Josep Llobet; Pere Xuclá; Joan Capdevila; Jaume Solá; Francisco Montsec; Salvador Torra, Felix Olivella, Pau Armengol, quins treballaren amb gran entusiasme per aliviar les famílies necessitades de la barriada. Actualment hi treballa amb bon èxit la companyia catalana del primer actor Josep Pubill y la primera actriu Pepeta Roca.

Compte aquesta Societat amb un notabilíssim quadro d'aficionats, del qual ne publiquem avuy una fotografia. Havent interviuat a son director don Joan Drets ens ha manifestat qu'aquest quadro dramàtic fou fundat per verdadera coincidència. Un dia'ns digué'l senyor Drets: «Parlant de coses de teatre amb el meu intim amic Josep Aloy, varem decidir fundar un quadro dramàtic y per portarlo a la pràctica ens vejerem secundats pels amics Francesc Vial Piñol y Josep Pujol; forsa agrahits hem d'estar els que avuy continuem encare l'obra per ells comensada; amb l'entusiasme dels primers elements y amb l'apoyo moral d'els membres de la Junta Directiva, de quina en formava part allavors

el nostre entusiaste y respectable senyor don Jaume Solá, feren que, veyentme jo ben secundat pels amics Aloy, Vial, Cantarell, Castellet, Salvat y altres hagim representat obres de verdadera tasca difícil. Debutarem amb *Aucells de pas* d'en Rusiñol, representant després *El Drac* d'en Pous y Pagés, *Maria Rosa* *L'ànima morta*, *Don Gonzalo o l'orgull del gec*, *La bona gent*, y la atrevida obra d'en Guimerà *Jesús de Nazaret*, a la que vostès que hi assistiren, ja'n feren son comentari en temps degut. Hem representat també *Sota terra*, *La festa del blat*, *Papà ministre*, *L'alegria que passa*, *La Verge del mar*, y ultimament *La darrera disbauxa* d'en Rossend Llorba y *El guarda via* d'en Andreu Camps y Sala; obres aquestes dugues premiades en el Concurs que vostès organisaren.

¿.....?

Si senyor, disfruto ensajant les obres y estaria jo dirijint sempre. Aquell ambient m'agrada y quant soc demuat les taules encare que no mes siga ensajant, disfruto una vida nova; els compar ses tenen tot el meu carinyo y disfruto barrejantme entre ells, perdonantlos hi les enrabades que a voltes me fan pendre.

¿.....?

Dispensi que'n concret no li responga, pero tinc tota la voluntat en aquesta Societat d'els meus amors, persones a qui aprecio y la voluntat que tinc per aquesta casa, fan que tant sols pel Círcol jo porti'l meu gra de sorra. En les circumstancies en que jo hem trobare, després d'aquesta Societat me quedaria a casa, a menys que aconeteixements que's presenten en la vida me obliguessin a variar d'intent.

¿.....?

Si son ben notables els senyors Laporta, Salvat, Cantarell, Montés Soler, Muntal y Torns podrian ben bé dedicar-se al teatre; ja diu l'adagi quo ningú es

Fot. M. Bonet

Don Joan Drets

Director de l'elenc dramàtic del Circol de Sans

Sra. Carme Rovira

profeta a son país. Jo veig en aquests joves aptituts pera seguir el teatre, tots ells el senten, l'estimen y el comprenen, qualitats indispensables pera tot actor que segueixi la carrera.

* *

Si, senyor, si les Societats que tenen aficionats de la casa tinguessin l'apoy de la nostre y el de la nostre Junta Directiva, no posí cap dupte. que belles representacions sortirien de tants aficionats com compte Catalunya. Està clar que la nostra simpatia ha sigut guanyada pam a pam. mes no han sigut inútils els nostres esforços, doncs la Societat tota'ns ha correspost en cada representació qu'hem donat. Creguim que jo com a director lo meteix que els meus companys n'estèm forsa agrahits.

Miris jo voldria confondre en un sol quadro dramàtic a tots els que de veres

senten l'art del teatre, lo meteix als autors que als aficionats que de veres l'estimen; amb la meua fermesa crec que ja ho hauria lograt si aquest bell local del Círcol estés situat en el centre d'aquesta Barcelona. ¿Quant no disfrutaria jo si vejés als uns y altres treballar amb fermesa y amb fé per 'enaltiment de lo que jo tant aymo, o siga per la nostre Barcelona y per la nostre Patria?»

.
.

Ens despedirem del senyor Drets molt complascuts per la seva amabilitat, tot servant el recort en publicar les manifestacions fetes per tant bon aficionat, en quin no se hi veu pas cap pretensió sinó que al contrari, parlant brillè-ganthli'ls ulls, se li veu una gran voluntat d'artista ple tot ell d'entusiasme en bé del teatre de nostre terra.

Musicals

Concert Ricart Matas

Una bella joia vareig sentir la vetlla del 31 del pasat Octubre, en el Palau de la Música Catalana, amb motiu de l'èxit que obtingué en el concert que donà el jove violoncellista Ricart.

L'Escola Municipal de Música y sont mestre en Soler, poden sentir bell goig d'aital deixeble, puig amb tot y els pocs anys d'aquest concertista, desmostrà possehir un bell domini de l'arc, un fort mecanisme y al mateix temps una escola seriosa que fan preveure un pervindre ben falaguer dintre de l'art que amb tan carinyo y entusiasme conrehua

El programa verament escullit estava compost de les obres següents: *Sonata en fa*, Galliard; *Elegia*, Faure; *Suite en do menor* pera violoncello y *Sonata en re*, de J. S. Bach y la *Sonata en fa*, de R. Strauss.

Els clàssics compositors Bach y Galliard, obtingueren una interpretació forsa seriosa y discreta y amb els moderns Faure y Strauss ens feu gaudir bellament tot vensent ses grosses dificultats, del bell encís qu'envolcalla aquestes dugues hermoses composicions degudes a l'inspiració y al talents d'aquests dos notables compositors moderns que gosen de gran renom.

Tota la vetlla resonaren en la sala forts y llargs aplaudiments qu'es feren extensius a la seva mare la notable pianista Sra. Matas, quina l'acompanyà d'una manera forsa notable fent resaltar bellament el treball del seu fill.

Pera satisfer el desitg de l'escullit auditori tocaren una obra fora de programa.

Concert Crickboom-Granados

Mercès al nostre esquisit pianista y compositor Enric Granados, hem pogut gaudir de nou, de l'art profund y bell, lliure de tot efectisme d'en Crickboom, d'aquest gran violinista d'escola impecable,

que fou en altre temps director de la ja morta Societat Filarmònica, de grat recort per tots els vers aimants de la música y que tan va enaltir la cultura musical de nostre estimada Barcelona, puig a més de donar interessantíssimes audicions fentnos coneixer lo més bell de l'art de Bach, son director junt amb nostres músics més notables, presentà a nostre públic artistes tan genials y conjunts de recort tan inesborrable com els del Quartet Tschec y Trio de Francfort; el gran director d'orquestra Felix Weingartner; els pianistes Pugno, Risler, Du Chastain y Clotilde Kleeberg; els violinistes Isaye y Arrigo Serato; la violoncellista Elsa Ruegger; la soprano Jane Bathori; el tenor Engel y algún altre que sento en aquest moment no recordar.

Tot això m'ha vingut a la memoria en les dugues sessions de música de cambra qu'acaben de tenir lloc en la sala Granados, bell temple de l'art seriós, en quines tan en Crickboom com en Granados, ens feren gaudir de les belles emocions de l'art bell y sublim; de l'art pur, que sent un fort menyspreu vers al lluiement personal, al mateix temps qu'una intensa devoció pera donar a les obres l'interpretació justa que l'autor somnia al crearla; y això fou precisament lo que feren aquests dos artistes en aquestes memorables sessions fentse mereixedors del més gran respecte per sa tasca seriosa y per sa admirable interpretació que donaren en els escullits programes compostos en sa majoria d'obres dels grans genis clàssics.

Tots els que tingueren la sort d'assistir an aquests dos concerts no pogueren de menys que aplaudir amb tot el cor, la bella interpretació d'aquests dos artistes, pero particularment al gran violinista belga, qui fou objecte d'una grandiosa ovació, que dupto trigarà a olvidar el gran sacerdot de l'art musical, Mateu Crickboom.

SCHERZO

Una escena de El Guarda via

Fot. Baillet

Cecilia: Sra. Carme Rovira

Antón: D. Joan Drets

La Sirena

Fantasia

A vos

...Y les ones trencant son riç cantaven dolcíssimes balades harmonioses ...

Al lluny del lluny de la serena volta brollant miratges de claror nevada, la blanca Lluna entre subtils boirines, s'espilla en l'escumosa mar qu'esquitxa guspires de brillants y d'esmeragdes.

D'en mitg del formiguer de lle gontines, ha eixit la meva fada melangiosa, la fada virginal, meitat sirena, meitat ninfa gentil de rostre palit. Sos rulls de seda, semb'en com

cascades d'or pur, lliscant pel nectar de les ones y el raig de ses pupil·les tan brilleja, com el del primer estel de l'estelada.

Nedant lleugerament vers l'arenosa platja rublerta d'azutzenes blanques s'en vé aprop meu riallera, encisadora, mirant-me fit a fit amorosida.

Jo beso els seus llabis que m'abrusen amb foc devorador que'm dón la vida, y'm crema sens pietat fins cor y entranyes. Y en tal excels martiri entre'ls murmuris que ron-

D. ANDREU

CAMPS Y SALA

Autor de El Guarda vía

quen les onades envejoses, jo envicjo
en l'ambrosia de sa boca, empressona-
nat en l'arc dels seus suaus braços,
qu'estrenyen el meu pit sobre sa
sina

Y un bès y un altre bès, sempre
besant-nos amb foll deliri en la de-
serta platja, com corren y com volen
hores y hores!

Ja mimba poc á poc en llunya-
dança l'estela vespertina, ja es fini-
da la vetlla anguniosa y l'anyoran-
ça, s'anida ja altre volta en l'alma
mia. La fada virginal meitat sirena,
meitat ninfa gentil de rostre palit,
me dón sor darrer bés y entre l'es-
cuma se pert del lluny al lluny son-
rient me sempre.

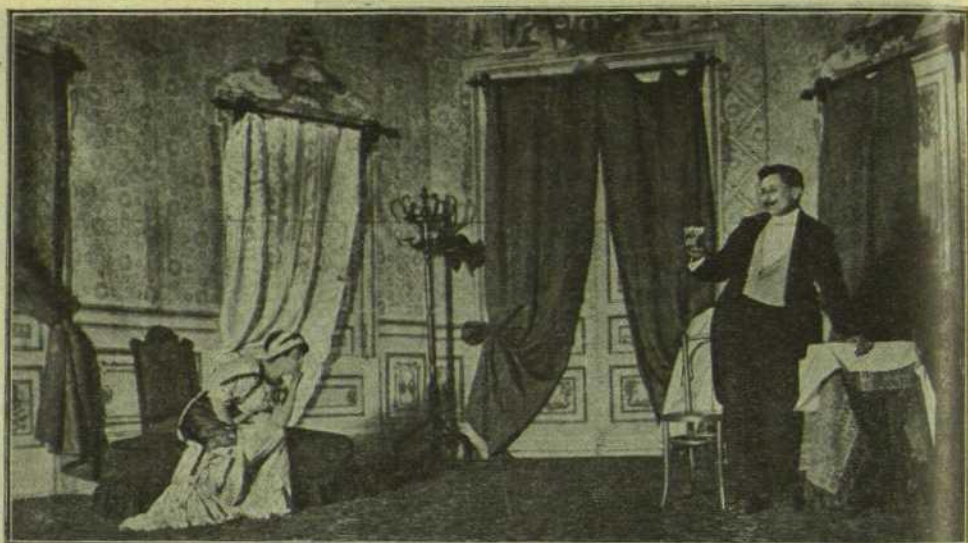
L'alosa extén son vol, l'aubada
trenca lo vel tupit y quiet de la nit
bruna. L'oreig de matinada m'aca-
rona cloent ne mes parpelles som-
nioses.

«Vareix somniar amb vos hermo-
sa nina, com sempre vos somnio,
cada dia; sos llabis, los seus rulls, el
seu somriure, los ulls de ma sirena...
eran els vostres. Mirant an ella sols
á vos os veyá»...

...Y les ones trencant son riç, can-
taven dolcissimes balades harmonio-
ses

ANDREU CAMPS Y SALA

Tardor 1912

Una escena de La darrera Disbauxa

Fot. Ballal

Liseta : Sra. Carme Rovira

Albert : D. Joan Drets

Del Boulevard Paralel

Tenoriomania. — A centim per acte. —

Proooooou tenorio!!!—Elogi a un tel·ló.—El golfo de Guinea.—Un èxit d'en Mayet.

La passa. Mai dirien qui l'agafada també? Doncs els artistes de *varietés* del Arnau Tal com sona. En Carabellido ofereix les seves arrogancies donjuanesques als peus de la divina Lola Cervantes, y la Tina Meller, soperba y xiscladora, ens mostre una Brígida capassa de trencar el cor al Xutri més ensinistrat en lances d'amor y capa.

Menos mal perxò que s'ho agafen a broma, y deixen que en Rojas y en Parreño s'esbravin a cops de *litiguillo* amb les estàtues y demés morts que escolten de bona fe les terribles *façañas* d'aquest precursor de les castanyes y panallets.

Emprò més que aquests, en Rodríguez bat el record de la tenoriomania: figureus que representa el *viejo* y el *nuevo*—catorze actes—tot per 15 centims! rés: que encara es cobra un centim de propina, pobra Daroqui. Per aquest camí el Líric serà convertit en un verader teatre de guinyol. Li aconsello que continuï fent *A cà la Lunares* y *El sistema del Dr. Goudron*, fet y fet hi hà moltes menos desgracies, y ara un prec seyors del Apol, Còmic, Líric y Arnau: Prou tenorios! sinó renyirèm.

Ahl una cosa que no vull deixar passar per alt. Recomano a tots els empresaris de Barcelona que anuncien en els telons dels seus respectius teatres, que si tenen un moment lliure, fassin el favor d'arribar fins al teatre Nou: no en va, l'empresari d'aquest, es artista—el popularíssim caricaturista Robert—y ens ho demostra en la manera de presentar els anuncis, una cosa tan ínfima y tan sen-

ROSSEND LLURBA

Autor de *La darrera Disbaixa*

cilla, però que mereix tots els elogis de les persones de bon gust, puig no passa com en els demés, que un cop han aixecat el teló de boca, ens presenten als ulls un empastifament d'anuncis que fa fredat, posats a dret y a tort sense art ni estructura de cap mena. Els anuncis de càr Robert, poden llegirse, consell de amic.

En Bergés per fi s'ha convenut que alló del *Hambre Nacional* no podia anar ni amb rodes, y an aquest efecte ens ho ha canviat per *El golfo de Guinea*, que no es que siga cap cosa del altre món, emprò, que caram! del mal el menos.

La novetat millor de la setmana ha sigut l'estrena al Espanyol de l'episodi de'n

Josep Burgas *Els segadors de Polònia*. Un èxit de *debó* y ben mescut, les estrofes vivrantes de l'obreta siguéren escoltades religiosament quan no corejades amb crits de ver entusiasme. Tots els actors que hi prengueren part, posaren de relleu les seves qualitats en l'execució de aquesta obreta d'un dels poetes més fermes y sencills de Catalunya.

La companyia del Sindicat està assajant *La Creu*—tres actes d'en Colomer y Fors—veurem a qui la carregaran, si al públic, autor o actors: de totes maneres desitjo que tot vagi be, encara que sigui un èxit.

PIERRETTE

ELENC DRAMATIC DEL CÍRCOL DE SANS

De esquerra a dreta:

Agustí Montés, Ramón Salesas, Josep Mercadé, Baudili Tous, Miquel Torns, Joan Rovira, Esteve Salvat, Josep Laporta, JOAN DRETS, JOSEP CANTARELL, Anton Muntal, Ramón Soler, y Pere Rovira

TEATRES

PRINCIPAL

La Bella Marsellesa, comedia en tres actes y un pròlec d'en Pierre Bertón.

Encar que amb poca oportunitat, di-rém quatre paraules sobre aquesta obra.

El fet d'haver sigut extraordinari nostre nombre passat, y com a tal estar excluit del mateix tot assumpte que no estés en relació amb l'objecte que formulaven el meteix, no ens fou possible donar nostre parer d'aquesta obra amb la deguda puntualitat.

Intentisant dirèm que *La Bella Marsellesa* es una obra purament patriòtica perfectament habillada y amb escenes y situacions que a mida qu'es desenrotlla l'acció esdevenen interessants.

Com en els dramas d'en Sordou, entra també en *La Bella Marsellesa* la sà-tira, molt ben difumada en forma de intrigues, conspiracions y hipocresias envolcallant tota l'obra en un dialèc mogut y agradable.

L'interpretació bastant correcte, dis-tinguintse la senyora Cobeña en el paper de *Bella Marsellesa*.

La presentació a l'altura de l'inter-pretació.

Per avui divendres està anunciada la obra del gran Pierre Wolf *Los muñecos* (*Les marionnettes*), en parlarem en nostre pròxim número.

NOVETATS

Finida ja l'imperdonable invasió *Te-noríesca* que aquest, com casi tots els altres teatres de Barcelona, ha sofert durant aquets dias, ha vingut la rítmica

Fot. M. Bonet

CÍRCOL DE SANS.—ENTRADA AL TEATRE

y eterna calma en la que'ns hem anat gronxant durant la bona part de temporada que la companyia Calvo porta en aquest teatre.

Ens és un xic incompres aquest letargi, ja que mentres les altres companyies que actuen en nostres primers teatres contenen ja amb bastant nombre d'estrenes, la companyia que actua en aquest important teatre tant sols ens ha dat a conèixer dos soles obres noves en un acte, sent solsament una d'elles *La Cena de los Cardenales* d'alguna trascendencia.

Confïem poder veure subsanat aquest buit amb properas estrenas que no fasin desfallar nostres esperances forgadas al comensament de la temporada al escalf de falagueras promesas de importants estrenes.

Aquesta setmana han fet la reprise de l'obra d'L. Velez de Guevará *Reinar después de morir*.

Ahir debia estrenarse la tant anunciada obra d'en Marsillach *El Redentor*, en parlarem en el pròxim nombre.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

ASSIATIC

Baix la direcció d'en Estanislau Clariana, se representàren el prop-passat dissapte a la vetlla, la comedia d'en K. O. K. *Gent d'ara* y la marina d'Apeles Mestres: *Sirena*.

En la primera, les senyoretes Sabater y Blanc y la senyora Guart, se portaren correctament, lo meteix que els senyors Clariana, Rovira, Mombrú, Rufart y Gras quins en tragueren tot el partit possible dels seus respectius caudals.

Sirena sigué jugada amb forsa tacte per part de la senyoreta Sabater y tots els demés que hi prenguerent part.

SANS.—Circol de Sans.—La companyia que dirigeix el primer actor don Josep Pubill en les dues representacions que ha donat en aquesta Societat s'ha fet ja un gros públic.

Amb *El Mistic*, que fou l'obra de debut, se vegé el local ple de gom a gom y obtenint un èxit personalíssim y ben merescut el senyor Pubill en el «Mossén Ramón», que fou objecte d'una gran ovació al finalisar l'obra; fou ben desdenyada per les senyores Parreño, Roca, Martí y Tubau y els senyors Calvo, Cabruja, Vives, Capdevila y Puigventós.

Per final representaren la comedia *Cura de moro*.

Amb un ple ben notable, el passat diumenge hi representà aquesta companyia el drama *Batalla de Reynas*, obtenint aplaudiments unanims els senyors Pubill y Calvo en els papers de «Berenguer» y «Uch» respectivament, cal remarcar que la senyora Josefina Roca feu una «Sibilla» digna de tota lloansa y siguent força aplaudida. Molt be la senyora Martí al igual que'ls senyors Vives, Capdevila, Puigventós y Cabruja.

Per fi de festa se representà la poca solta *La gran rifada*, y a fé que ho es, doncs l'autor sembla que's proposi rifar-

se del públic que escolti semblant esperpento.

Per el proper dimenge està anunciat *El Nuvi*.

—El tan aplaudit «Quadro Dramàtic» d'aquesta important entitat, dirigit per en Joan Drets, posà en escena, el dia de Totsans, l'interessant drama en tres actes y un prolec *La Aldea de San Lorenzo*.

Al terminar el prolec, se fien tota mena de comentaris; el més ben poc favorables a la reconeguda inteligencia artistica del director en Joan Drets. Qualque detall oblidat, produhi confusió entre els actors y si be això no era prou pera conduir a la crítica, fou lo suficient pera que'ls incondicionals sarsueleros, prejutjesin un fracas.

En el primer acte, els de la galeria, comensaren a sentir interes per el drama, despertats per les intrigues que'n ell tenen lloc. El trevall inimitable d'en Drets en el «Cabo Simón», en Laporta en el de «Frochard», la sincera voluntat d'en Sospedra, la dicció impecable de tots ells, l'esfors dels que tenien a son càrrec papers secundaris y la justesa en les entrades y sortides, donaren una realitat tan gran a totes les escenes, que l'entusiasme's propagà rapidament y lo que al comensar era indiferencia, al final, sigué una delirant ovació, en la que després d'obligar a correr la cortina repetides voltes, el digne Joan Drets, tingué que dir unes paraules pera apagar l'entusiasme de la nombrosa concurrencia.

Per fi de festa en Cantarell, en Salvat y en Rovira, divertiren al públic amb *La nit del Tenorio*.

Les senyores Borralleras, Molgosa y Albert acertadíssimas.

Donades les impresions recullides en els salons d'aquella casa, be se pot contar la representació de *La Aldea de San Lorenzo* com un nou triomf del «Quadro Dramàtic del Circol de Sans», car l'èxit

obtingut ha desfet novament els ridícols desitjos de la pena anti-artística, que com a tot arreu, existeix en dita entitat.

—Foment Republicà Català de Sans. —En aquesta important entitat, el diumenge prop passat, s'hi representà l'hermós drama d'en Ignasi Iglesias *La Mare Eterna* y *A cal Sabatè*.

Havem de dir que la representació del drama, fou bastant ajustada, empro tenim de fer constar qu'el senyor Balcells amb el paper de «Florenci» hi havia moments en que no estava en sí del personatge, puig a voltes tenia una arrogància impropia de les situacions. El senyor Piró amb en «Gabriel» bastant flac, en Cunill amb l'«Andreu» ajustat, y en Perin amb l'«Enganya-amos» be, encar que molt movedís. Els senyors Sauri y Tarragó flaquíssims. No menys dirèm de la senyoreta L. Milà, que encarnà molt poc el paper de «Marió», doncs les rialles en les situacions dramàtiques creyèm que son impropies. Els senyors Perin, Cervera, Butsems y Luz, com la senyoreta Milà amb la joguina *A cal Sabatè* divertiren el públic, treyentne gran partit, y logrà fer riure molt el senyor Perin.

En resúm, recomanèm an els joves aficionats d'aquesta entitat que tinguin voluntat, puig d'estudi en tenen, sols manca direcció, molta direcció.

La sala estava plena, abundanthi les gentils noies, surtintne satisfets els concurrents de les espiracions d'els joves aficionats. En obsequi a les noies hi hagué ball de societat.

Aviat se posarà en escena *Reixes enfora*. Hi anirèm.

HOSTAFRANCHS. — Centre Angelic. — *Somni de Glòria* y *Els grills de les sebas* foren les obres escullides per la «Agrupació Vida y Art», per fer son debut en aqueix Centre.

En la execució de la primera que fou en general acceptable hi sobresortiren per son

difícil treball el jove senyor Bransuela, que sapigué conmourre al auditori amb sos esclats de passió, recitant admirablement, especialment en el segon acte y final de l'obra que li valgué una ovació. El senyor Guxens també ens agradà, encar que demostrà poca energia en algunes escenes del primer acte. Molt be els senyors Ferres, Otero, Busquiert, Pastor Turt, encar qu'aqueixos dos feren alguns embuts. En la segona fou un riure continua, demostrantnos ses qualitats artísticas los senyors Ferres y Otero. Molt ben secundat pe'ls joves Bransuela, Busquiert, Pastor y Esteve.

Tenen en preparació pel dia 8 de desembre, el monòlec *Desterrat* y'l poema *Griselda*, d'en Lluís Bransuela.

En parlarem.

POBLE NOU. — Ateneu Democràtic Regionalista. — El passat diumenge dia 3, a la tarde, aquesta associació feu obertura de la temporada d'invern, possant en escena les obres *El Tresor* y per fi de festa *Els mals esperits*.

Per primera volta el reporter assistia a les funcions teatrals d'aquesta casa que compte amb un local espaiós y esplèndit, com també li era desconegut el personal de l'elenc qu'el composa y que amb just acert dirigeix en Francesc Llano, qui ens rebé amb la forma de cortesia que tan caracteriza a dit senyor.

Les obres, en general, de inauguració anaren bastant ajustades de conjunt, si be devèm de manifestar la decadencia d'algún diàlec degut a que les obres de referencia tingueren que posarse a corre-cuita.

S'hi distingiren en la interpretació els aficionats senyors Canals, Puigdemoglas, Botey, Marsal, Camerino, Prades y Romeu y les actrius Perelló y Montserrat.

Esperem veure noves produccions pera ocuparnos degudament.

La presentació correcta y la direcció acceptable.

Dels nostres Corresponsals

BADALONA.—Centre Badaloní.—La Companyia Ferrandez-Casas, representà el passat diumenge en el teatre d'aquesta Societat la preciosa comèdia *Don Gonzalo o l'orgull del grec*. L'interpretació en conjunt fou inmillorable. En Tenades s'hi lluhí en gran manera, essent admirablement secundat pels senyors Casas, Clapes, Gili, Navarro, Caballé, Gatell y Roig. En quan a les senyores Rovira V. l'alba y Recassens, també compliren, amb tot y que la primera estava en alguns moments bastant insegura.

—Centre Catalanista «Gent Nova».—L'agrupació dramàtica d'aquesta entitat està preparant-se per a la temporada d'hivern. Probablement debutarà el d'a 24 d'aquest mes amb les obres *La Xocolatereta* y *El pintor de miracles*. Ja'n parlarem.

VILASAR DE DALT.—Teatre «Centre Moral».—El passat diumenge la companyia d'aficionats de la casa, posà en escena el drama en tres actes *Els Pescadors*, el quadro dramàtic *Pobre mare!* y la pessa *L'oncle Geroni*.

En la primera, se notà falta d'ensaig, amb tot sortiren del pas els senyors Graupera, Coll, Galceràn, Gonzalez, Roca, Español, Llorens, Planas y Prat.

La segona; resultà tallada a la mida, car el Sr. Roca digué el paper de «Joan» amb tot el sentiment que l'hi correspon y l'art que's pot esperar de un jove aficionat, els Srs. Graupera, Galceràn, Piferrer y el nen Colomer, no desmeresqueren per rés l'execució.

En la última feren riure molt a la concurrència sortint molt satisfeta del local.

S. ANTONI DE VILAMAJOR.—En la darrera funció donada per «l'Esbart Teatral», fou posat en escena el drama *La Mare Eterna*. L'interpretació donada an aquesta obra pels Srs. Vivet, Torres, Cucurella, Peix y Valenti, si bé en general fou bona, en certs passatges anà un xic fluixa y especialment en escenes de efecte, poc cuidades de ensaïjos. La Srta. Safont estigué correcte, emprò no enmotllà degudament son personatge. El senyor Guardiola perfectament en lo «Enganyamos».

Per fi de festa: *Sebas al cap*, assoliren una deliciosa interpretació, fent riure tots de valent a la nombrosa concurrència.

Es necessari Srs. aficionats molta cura y entusiasme a fi de que les representacions surtin lo més arrodonides possible, puig si en *La Mare Eterna* gracies a les belleses contingudes en tal obra, va poguerse sostenir l'atenció del públic, en altres no foia aixís y seria això una llàstima al recordar tan bones interpretacions donades per aquest mateix cuadro dramàtic en funcions anteriors.

LLEIDA.—La Paloma.—El dia primer del corrent, feren els aficionats de la casa dues

vegades, el célebre *D. Juan Tenorio* per la tarde y per la nit, amb una interpretació que més val no parlarne. El teatre de gom a gom. El dia 3, dugues vegades *A can tups*.

—Joventut Carlista.—En aquest centre, també ens feren el ditxòs *Tenorio* per no esser menys que'ls altres, amb una interpretació tan péssima, que'ns sab greu solsament der les senyores aficionades que hi prengueren part, que's portaren molt més bé que'ls aficionats.

També hi va haber un plè. Ens en alegrem. El d'a 3, feren altra volta *La Dida*, amb la mateixa interpretació que l'anterior.

—La Universal.—El grup de senyors socis d'aquesta novella societat, organisaren una funció teatral el dia primer de Novembre del corrent any; posaren en escena el drama *Fam d'or* y la pessa *Lo Pou de la fatalitat*, amb una interpretació per part de tots regular, n'obstant s'hi distingiren els Srs. Mercader, Amorós y Ripoll. Tots foren aplaudits per la nombrosa concurrència. Per final un lluit ball de societat.

Nota: Per excés d'original queda informació de diferents pobles de Catalunya.

NOVES

Amb el present número] repartim [el plec 6 (16 planes) de

El mort en vida

y, tal com varem prometre, les cobertes de

La Dama de les Camelies

Als subscriptors s'els repartirà la pròxima setmana, la obra enquadrada

Acabantse ja

Mort en vida

ens estém preocupant de la pròxima obra que deurà omplir el nostre folletí.

Per avuy divendres està anunciada al teatre Novetats una simpática y escullida festa a benefici del «Sindicato Profesional de Periodistas».

Dat el fi altruista y lo escullit del programa no es exposat aventurar que la festa serà un èxit ben falaguer.

La propera setmana parlarem en nostra secció Musical de l'actual campanya del Liceu fent una extensa ressenya de totes les obres que s'han representat fins avuy com son *Siegfried*, *Otello* y *Manon*, puig l'exés de original no ha permés que fos en aquest número.

Imp. Baxarias Alt de San Pere 17, interior